

ЕКОЛОГІЧНА СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ

студентка гр. Емс-41/2с **Червяцова О.В.**
Сумський державний університет (Україна)

Запорукою розвитку будь-якого підприємства є ефективність корпоративної культури. При цьому якість корпоративної культури підприємства визначається її спроможністю забезпечити дієвість персоналу та рівнем сприяння загальній ефективності управління компанією. Відправним кроком впровадження корпоративної культури є чітке розуміння специфіки підприємства, оскільки саме врахування таких специфічних ознак при побудові системи корпоративної культури на підприємстві забезпечує її подальшу дієвість та загальну ефективність. Під корпоративною культурою розуміється притаманна підприємству система матеріальних і духовних цінностей, еталонів поведінки, настроїв, символів, методів управління, що зумовлює індивідуальність підприємства. Системи корпоративної культури, корпоративних цінностей, корпоративного стилю управління повинні бути узгоджені як із національними культурою й інтересами, так і зі світовими та міжнародними інтересами й зобов'язаннями.

Загальнолюдською, національною цінністю є природа, тобто земля, надра, вода, повітря, ліси, живі організми. Усе це й має бути корпоративною цінністю, але не з погляду капіталу, а з погляду національного надбання, джерела життєвих сил, екологічної парадигми життєдіяльності. Тільки за такого підходу можна говорити про раціональне природокористування й охорону навколишнього природного середовища [1].

Останнім часом вітчизняні вчені активно обговорювали питання необхідності впровадження на підприємствах системи корпоративного екологічного управління. Значний внесок у вивчення цих питань зробили В. Шевчук, В. Шмандій, І. Солошич, М. Балджи та ін.

В наш час кожне підприємство повинне мати свою корпоративну екологічну політику і реалізовувати її в контексті глобальної, європейської та національної екологічної політики і міжнародних екологічних зобов'язань держави. Це потребує створення й забезпечення ефективного функціонування системи корпоративного екологічного управління, яке має керуватися державними й міжнародними регламентами і стандартами, що стосуються систем екологічного управління за принципами:

- відповідальності - пошук та ідентифікація джерел екологічної шкоди, відповідальність за порушення екологічних регламентів і норм;
- раціональності - досягнення господарських цілей за мінімальних впливів на навколишнє середовище;
- превентивності - моніторинг, проведення попереджувальних заходів щодо впливів;
- мотивації - ефективне природокористування;
- компенсації - відшкодування витрат, пов'язаних із завданою шкодою як у природній, так і в соціальній сферах.

Заходи, які використовуються підприємствами для поліпшення навколишнього середовища, відрізняються залежно від розмірів, сфери діяльності, рівня розвитку корпоративної культури тощо. Для підприємств-виробників проблеми впливу на навколишнє середовище стоять значно гостріше, ніж для тих, які працюють у сфері послуг. Деякі підприємства реалізують лише один вид екозберігаючої діяльності, а інші втілюють ідеї зниження негативного впливу від свого функціонування на кожній стадії виробничого процесу. Незважаючи на відмінності у природозберігаючій діяльності, підприємства дотримуються

приблизно однакового алгоритму мінімізації негативного впливу своєї діяльності на навколишнє середовище.

Основними елементами екологічної складової корпоративної культури є:

1. Запровадження корпоративної екологічної політики. Підприємства приймають систему екологічних принципів та стандартів, це виражається в дотриманні екологічного законодавства, провадять відкриту екологічну політику, згідно якої працівники, партнери, члени місцевої громади та інші зацікавлені сторони інформуються про можливу екологічну шкоду від діяльності компанії.

2. Екологічний аудит. Підприємства використовують спеціальну процедуру екологічного аудиту, яка дозволяє оцінити реальні масштаби екологічної шкоди від діяльності організації. Він проводиться компанією добровільно та допомагає визначити пріоритетні напрями екологічної політики як у довго-, так і в короткостроковій перспективі, та визначитися з системою заходів, від яких буде максимальна користь навколишньому середовищу та організації [2].

Отже, компанії можуть досягти високих результатів контролюючи вплив своєї діяльності, продукції чи послуг на навколишнє середовище, а також підвищуючи ефективність корпоративного екологічного управління.

1. Микитюк М. Корпоративне екологічне управління як складова загальної системи корпоративного управління організаціями/М. Микитюк/ Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. – 2014. –№ 19.– с.14-145.

2. Грішнова О.А. Екологічний вектор соціальної відповідальності/ О.А. Грішнова, В.П. Думанська /Економіка та управління. – 2011.– № 3 – с. 32-41.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Дегтярьова І. Б.

Червяцова, О.В. Екологічна складова сучасної корпоративної культури [Текст] / О.В. Червяцова; наук. кер. І.Б. Дегтярьова // Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції імені проф. Балацького О. Ф., м. Суми, 27 травня 2015 р. / За заг. ред. О.В. Прокопенко, М.М. Петрушенка. – Суми: СумДУ, 2015. – С. 81-82.